09/09/2022

Σεούλ: Νέο Μνημείο των Ελλήνων Πεσόντων στον πόλεμο της Κορέας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Σε κλίμα συγκίνησης πραγματοποιήθηκε η τελετή εγκαινίων του νέου Μνημείου Ελλήνων Πεσόντων στο Yeoju Yeongwol Park της Σεούλ, παρουσία του Μητροπολίτη Κορέας κ. Αμβροσίου και του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Νικόλαου Χαρδαλιά, ως Εκπροσώπου της Ελληνικής Κυβέρνησης.

Παρόντες στην τελετή ήταν η Πρόεδρος των Περιφερειακών Γραφείων του Υπουργείου Πατριωτών και Βετεράνων της Κορέας κ. Junglim Yeom ως εκπρόσωπος του Υπουργού Πατριωτών και Βετεράνων, η Πρέσβης της Ελλάδας στη Δημοκρατία της Κορέας κ. Αικατερίνη Λούπα, ο Δήμαρχος της πόλης Yeoju κ. Choong-woo Lee, ο Γερουσιαστής κ. Sungyo Kim ως Εκπρόσωπος της Εθνοσυνέλευσης της Δημοκρατίας της Κορέας, ο Πρόεδρος της Οργάνωσης Βετεράνων της Κορέας κ. Kisso Kim, αντιπροσωπεία στελεχών των Ενόπλων

Δυνάμεων της Δημοκρατίας της Κορέας και Νοτιοκορεάτες Βετεράνοι του πολέμου της Κορέας.

Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, στο πλαίσιο της τελετής, εκφώνησε την ακόλουθη ομιλία:

«Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για εμένα να εκπροσωπώ την Ελληνική Δημοκρατία σε αυτή την ιδιαίτερα σημαντική αλλά και συγκινητική επίσκεψη. Η Δημοκρατία της Κορέας είναι ένας από τους πιο σημαντικούς εταίρους μας στην Ασία.

Η ειρήνη στη Χερσόνησο της Κορέας, και στη βορειοανατολική Ασία γενικότερα, είναι απαραίτητη για τη διατήρηση της παγκόσμιας ειρήνης και λειτουργεί ως «όχημα» για την προστασία και την επέκταση του αγαθού της ελευθερίας σε όλη την υφήλιο. Ακρογωνιαίος λίθος για την επίτευξη της ειρήνης είναι η αποπυρηνικοποίηση της Βόρειας Κορέας.

Υπό το πρίσμα αυτό, η σημερινή παρουσία μας εδώ συνιστά εξαιρετική ευκαιρία προκειμένου να θυμηθούμε μια ασταθή χρονική περίοδο, κατά την οποία η ιστορική διαδρομή της Ελλάδας διασταυρώθηκε με αυτή της Κορέας.

Έχουν ήδη περάσει περισσότερα από 70 χρόνια από τότε που διαδραματίστηκε στην Κορεατική Χερσόνησο ένα από τα πιο καθοριστικά και δραματικά γεγονότα του Ψυχρού Πολέμου. Ήταν στις 25 Ιουνίου του 1950, όταν τα βορειοκορεατικά στρατεύματα διέσχισαν τα σύνορα κατά μήκος του 38ου Παράλληλου και επιχείρησαν να επιβάλλουν με τη χρήση των όπλων την ενοποίηση ολόκληρης της Κορέας κάτω από ένα αυταρχικό καθεστώς. Βέβαια, το καθεστώς του Κιμ Ιλ

Σουνγκ δεν λειτούργησε αυτόνομα και δεν ήταν μόνο του σε αυτή την πρωτοβουλία. Επρόκειτο για μια επίθεση που είχε ενθαρρυνθεί, αν όχι υποκινηθεί, από άλλους ομοφρονούντες αυταρχικούς ηγέτες, οι οποίοι ήταν πρόθυμοι να αγνοήσουν τις βασικές διατάξεις του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών που είχαν υπογράψει μόλις λίγα χρόνια πριν.

Η διεθνής κοινότητα και κατ' επέκταση ο «Ελεύθερος Κόσμος», συγκινημένοι από τη θαρραλέα αντίσταση των μικρότερων δυνάμεων της Νότιας Κορέας και των λίγων συμμάχων της, και αγανακτισμένοι από την εξοργιστική αυτή απόπειρα υποταγής ενός ολόκληρου λαού, αντέδρασαν άμεσα και αποφασιστικά στις 27 Ιουνίου 1950. Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ εξέδωσε τις Αποφάσεις 83 και 84, με τις οποίες ενθάρρυνε τα κράτη-μέλη να ενισχύσουν τη μαχόμενη Νότια Κορέα με τη σύσταση μιας ενιαίας διοίκησης, υπό την ηγεσία των ΗΠΑ και κάτω από τη σημαία των Ηνωμένων Εθνών.

Απέναντι σε αυτή την ιστορική πρόκληση, η Δύση και οι σύμμαχοί της, ανταποκρίθηκαν αναπτύσσοντας εκατοντάδες χιλιάδες στρατευμάτων για να πολεμήσουν στο πλευρό των Ενόπλων Δυνάμεων της Δημοκρατίας της Κορέας. Μετά από μια αιματηρή, αμφίρροπη και παρατεταμένη ένοπλη σύγκρουση, οι επιτιθέμενοι, ενώπιον της αποφασιστικής και αποτελεσματικής αντίστασης των δυνάμεων των Ηνωμένων Εθνών, εξαναγκάστηκαν σε υποχώρηση. Η διαμορφωθείσα κατάσταση με το πέρας των εχθροπραξιών έχει χαρακτηριστεί από πολλούς ως «στρατηγικό αδιέξοδο», αλλά στην πραγματικότητα ήταν η πρώτη φορά μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου που οι δυνάμεις της δημοκρατίας και του Διεθνούς Δικαίου κατόρθωσαν να υπερισχύσουν έναντι

αυτών που απεργάζονταν την ανατροπή τους. Υπό αυτή την έννοια, η σημασία και η ιστορική παρακαταθήκη του Πολέμου της Κορέας για τη μεταπολεμική διεθνή έννομη τάξη είναι εξαιρετικά μεγάλη.

Για την Ελλάδα, η απόφαση αποστολής ενός εκστρατευτικού σώματος στην Κορέα δεν ήταν εύκολη. Η πατρίδα μας είχε μόλις εξέλθει από μια καταστροφική δεκαετία συνεχούς πολέμου, αφού στην περίπτωσή της, δυστυχώς τα όπλα δεν σίγησαν τον Μάϊο του 1945, όπως συνέβη στην υπόλοιπη Ευρώπη. Ο Ελληνικός λαός ήταν εντελώς εξαντλημένος, οι απώλειες, τόσο σε ανθρώπινες ζωές όσο και στο άψυχο υλικό, ήταν ανυπολόγιστες. Η οικονομία της χώρας είχε καταστραφεί και οι υποδομές της είχαν ερειπωθεί. Η Χερσόνησος της Κορέας ήταν πολύ πιο μακριά από οποιοδήποτε Θέατρο Επιχειρήσεων είχαν πολεμήσει ελληνικά στρατεύματα και η ανάπτυξη ενός ισχυρού στρατιωτικού τμήματος θα μπορούσε να αποδειχθεί ένας εφιάλτης από πλευράς διοικητικής μέριμνας. Η κατάσταση επιδεινωνόταν ακόμα περισσότερο, καθώς η οικοδόμηση του «Σιδηρού Παραπετάσματος» διαχώρισε την ανατολική από τη δυτική Ευρώπη, γεγονός που σήμαινε ότι η Ελλάδα βρισκόταν και πάλι στην πρώτη γραμμή ενός πιθανού ολοκληρωτικού πολέμου, αυτή τη φορά μεταξύ των δυτικών δημοκρατιών και των κομμουνιστικών καθεστώτων.

Ωστόσο, οι πολιτικές ηγεσίες της εποχής και οι διεθνείς οργανισμοί είχαν κατανοήσει πλήρως τη σημασία της συμμετοχής στον αγώνα για την προστασία των νέων αρχών που είχαν αναδυθεί μέσα από τις δραματικές εμπειρίες του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Οι κυριότερες εξ αυτών ήταν η αποκήρυξη του πολέμου ως εργαλείου χάραξης εξωτερικής πολιτικής, το απαραβίαστο των

συνόρων, η κυρίαρχη ισότητα και η πολιτική ανεξαρτησία όλων των κρατών. Αν αυτές οι αρχές έπεφταν εκ νέου θύματα αδίστακτων και πολεμοκάπηλων δικτατόρων, ο αντίκτυπος μπορεί να ήταν δραματικός για ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα, η οποία θα καλούνταν να απαντήσει σε ένα ερώτημα που δυστυχώς είναι επίκαιρο και στις μέρες μας: Αν αφηνόταν να καταρρεύσει η Δημοκρατία της Κορέας, ποιος θα ήταν ο επόμενος;

Έτσι, η απόφαση ελήφθη χωρίς δισταγμό. Η Ελλάδα θα γινόταν μια από τις είκοσι δύο χώρες που θα συνέδραμαν στρατιωτικά τη Νότια Κορέα, στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας του ΟΗΕ, αποστέλλοντας μάλιστα σημαντικά μεγάλη δύναμη συγκριτικά με το μέγεθός της. Οι αξιωματικοί και οι οπλίτες μας θα εξέθεταν εκ νέου τους εαυτούς τους στον κίνδυνο, αυτή τη φορά στην άλλη πλευρά του κόσμου, σε έμπρακτη ένδειξη αμέριστης αλληλεγγύης στα θύματα μιας απρόκλητης επίθεσης.

Πολλοί από τους αξιωματικούς, τους υπαξιωματικούς και τους στρατιώτες του Ελληνικού Εκστρατευτικού Σώματος στην Κορέα ήταν σκληραγωγημένοι βετεράνοι των συγκρούσεων της δεκαετίας του 1940. Αντιμετωπίζοντας δύσκολες συνθήκες, σε ορισμένες περιπτώσεις υστερώντας αριθμητικά σχεδόν 30 προς 1, οι άντρες αυτοί πλήρωσαν βαρύ τίμημα στα πεδία μαχών της Κορέας για την υπεράσπιση των γαλανόλευκων σημαιών του ΟΗΕ και της Ελλάδας. Συνολικά, 10.457 Έλληνες συμμετείχαν στον αγώνα της Κορέας για την ανεξαρτησία της. Από αυτούς, οι 196 προστέθηκαν στον μακρύ κατάλογο των ηρώων που θυσιάστηκαν, ενώ 610 τραυματίστηκαν. Όμως, πολεμώντας στο πλευρό των Κορεατών και των άλλων συμμαχικών δυνάμεων για τα ιδανικά της ελευθερίας και

της δημοκρατίας, επέδειξαν για μια ακόμα φορά τα διαχρονικά χαρακτηριστικά που κάνουν τον Έλληνα στρατιώτη να ξεχωρίζει: Θάρρος, επιμονή, καρτερικότητα, σθένος και, πάνω από όλα, αυτό που εμείς οι Έλληνες αποκαλούμε «φιλότιμο», μια λέξη που περιγράφει ένα σύνθετο πλέγμα αρετών, όπως η ανιδιοτέλεια, η προσήλωση στην εκπλήρωση του καθήκοντος και η θέληση για προσφορά.

Οι Έλληνες δεν έχουν ξεχάσει τον Πόλεμο της Κορέας. Ονομασίες που περιγράφουν τόπους όπως το «Ύψωμα Χάρι», που αποκλήθηκε εύστοχα «Ύψωμα Χάρος» –η ελληνική λέξη για τον πορθμέα του Άδη-, έχουν μετατραπεί σε αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής στρατιωτικής ιστορίας. Οι βετεράνοι του πολέμου τυγχάνουν αναγνώρισης και ιδιαίτερου σεβασμού από την ελληνική κοινωνία και από την Πολιτεία. Αναφορές στον πόλεμο έχουν περάσει ακόμα και στη γλώσσα της καθημερινότητας. Και βεβαίως, στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη στην Αθήνα, η λέξη «Κορέα» έχει χαραχθεί και συμπεριλαμβάνεται σε μια μεγάλη λίστα με πεδία μαχών ανά τον κόσμο όπου οι Έλληνες στρατιώτες έχουν πολεμήσει και έχουν διακριθεί ανά τους αιώνες. Άλλωστε, όπως λέει και ο ιστορικός Θουκυδίδης, «Ανδρών επιφανών, πάσα γη τάφος». Των ενδόξων ανθρώπων, τάφος είναι κάθε γη. Ο θάνατος των γενναίων ανθρώπων έχει οικουμενική διάσταση!

Κυρίες και κύριοι, η απόσταση που χωρίζει την Ελληνική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Κορέας είναι μεγαλύτερη από 8.500 χιλιόμετρα. Ωστόσο, τις ενώνει η προσήλωση στις κοινές αρχές που τις οδήγησαν στη σωστή πλευρά της Ιστορίας περισσότερα από 70 χρόνια πριν. Επιτρέψτε μου να αναφέρω ορισμένες εξ αυτών: Πατριωτισμός, δικαιοσύνη, δημοκρατία, κράτος δικαίου και ειρηνική επίλυση των διαφορών. Αυτό το μνημείο, που αναγέρθηκε από τους Κορεάτες φίλους μας, στέκεται ως απόδειξη όχι μόνο των θυσιών που έκαναν οι Έλληνες στρατιώτες σε αυτό τον τόπο, αλλά και της διαχρονικής πίστης των εθνών μας σε κοινά ιδανικά. Σε αυτή την εποχή της παγκόσμιας αβεβαιότητας και της επανεμφάνισης των αναθεωρητικών πολιτικών, είναι σημαντικό να συνεχίσουμε να αναλογιζόμαστε αυτές τις αξίες, ενώ οικοδομούμε μαζί ένα καλύτερο μέλλον.

Σας ευχαριστώ».

그리스 참전 추모 및 참전기념비 제막행사
그리스 용사들의 고귀한 희생을
영원히 기억하겠습니다.
Θα θυμόμαστε για πάντα τις ευγενικές
θυσίες των Ελλήνων πολεμιστών.
그리스군 참전기념비

그리스군 참전 기념비 제막식
• 일시 / 2022. 9. 7.(수) 17:00 • 장소 / 영월근린공원 • 주최 / 국가보훈처 • 후원 /

ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΑ ΓΗ ΤΑΦΟΣ